

DOI 10.37491/UNZ.79.21
УДК 614.2:323.21 (477)

Олексій ДЕМІХОВ¹

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ СФЕРИ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

Нині в Україні питання сталості сфери громадського здоров'я актуалізується, зважаючи на поширення коронакризи. В сучасних умовах поширення у світі коронавірусної інфекції сфера громадського здоров'я потребує нових нетривіальних рішень для організації сталої епідеміологічної безпеки громадян. Вказана проблема не може бути вирішена лише шляхом комп'ютеризації центрів громадського здоров'я в регіонах і посилення на відповідних сайтах інформаційної активності з промоції здорового способу життя в глобальній мережі «Інтернет» з боку МОЗ України та зацікавлених НГО. Перш за все, це стосується запровадження публічної політики здоров'я і культури здоров'я на міжсекторальному рівні, в тому числі за допомогою різного цифрового інструментарію. На допомогу в цьому можуть прийти аналітика «великих даних» по пацієнтах, «розумні рішення» в ході вакцинації і моніторингу захворюваності на COVID-19, мобільні застосунки для контролю переміщень і контактів осіб, персональні «розумні девайси», кіберфізичні технології, інфраструктура «розумних міст» та ін. Окремі напрацювання в цьому контексті в Україні вже є (мобільний застосунок «Дій вдома»), широкий спектр медичних інформаційних систем для закладів охорони здоров'я первинного і вторинного рівня), однак поява COVID-19 вимагає пришвидшення цих перетворень в сфері охорони здоров'я, у тому числі запровадження цифрової трансформації. Наукові праці дослідників,

¹ кандидат наук державного управління,
старший викладач кафедри управління імені Олега Балацького,
Сумський державний університет,
o.demyhov@management.sumdu.edu.ua,
<https://orcid.org/0000-0002-9715-9557>.

присвячені проблемам цифрового урядування й цифрової трансформації публічного управління, дають нам можливість поглиблено розглянути й усвідомити коло питань на порядку денному в цій площині. Зокрема науковцями вивчено вплив цифрової економіки на розвиток суспільства, обґрунтовано необхідність застосування цифрових комунікацій у діяльність органів публічної влади, розглянуто особливості формування цифрової культури, кібербезпеки й е-демократії. Експерти Українського інституту майбутнього і фахівці галузі ІКТ — розробники Цифрової адженди України–2020 пропонують свої проекти цифрової трансформації в державі, в тому числі у сфері охорони здоров'я. Певні досягнення у цій сфері в Україні є (мобільний застосунок «Дії вдома», різноманітні медичні інформаційні системи). Водночас особливості запровадження електронних інструментів в сфері громадського здоров'я і відповідної публічної політики ще не розкриті достатньою мірою в наукових публікаціях останнього часу. Мета статті — з'ясувати сучасний стан цифрової трансформації в публічному управлінні і політиці України та світу і на цьому підґрунті визначити подальші ефективні напрями застосування інструментів ІКТ у сфері публічної політики громадського здоров'я. Вивчені вітчизняні законодавчі і нормативно-правові акти у сфері е-урядування, в тому числі в застосуванні до громадського здоров'я. Проаналізовані альтернативні проекти цифрової трансформації України — громадські ініціативи Українського інституту майбутнього («Україна 2030E — країна з розвинутою цифровою економікою») і пропозиції групи фахівців ІКТ в рамках «Цифрової адженди України–2020». Встановлено, що на загальнодержавному рівні основи цифрової трансформації у сфері охорони здоров'я загалом і громадського здоров'я зокрема сформовані. Приватна ініціатива професійних об'єднань фахівців галузі ІКТ, бажання і зусилля третього сектору в напрямку динамічного розвитку цифровізації охорони здоров'я наявні й наочні. Залишаються не охоплені достатньою мірою розвитком у цій сфері регіони й локальні громади на рівні ОТГ. Запропоновані напрями цифровізації публічного управління і публічної політики, в тому числі у сфері громадського здоров'я в контексті формування інформаційних баз даних, використання аналітики «великих даних» для моніторингу й оцінки захворюваності населення, запровадження протиепідеміологічних заходів і застосування інструментів цифрового контролю. Новаторські технології використовуються урядами країн світу для запровадження ефективного електронного урядування, надання населенню якісних суспільних послуг. Застосування в державному секторі і в органах місцевого самоврядування цифрових та мобільних робочих місць наблизить службовців органів публічної влади й управління всіх рівнів до суспільства, дасть їм можливість якісно виконувати інспекційні, сервісні, в тому числі здоров'язбережувальні функції. У ході дослідження встановлено, що інструменти е-урядування займають одне з провідних місць у формуванні публічної політики, в тому числі — в сфері громадського здоров'я. З'ясовано, що нині в Україні закладені підвалини для цифрової трансформації публічного управління й публічної політики. Напрацьована необхідна законодавча і

нормативно-правова база для розвитку е-урядування, в тому числі у розрізі профілактики захворюваності, моніторингу й оцінки стану здоров'я населення, промоції здорового способу життя, протиепідеміологічних заходів, формування культури здоров'я і розвитку здоров'язбережувальних регіональних і локальних візій. Водночас залишається проблема слабого розвитку на регіональному рівні сфери громадського здоров'я, зважаючи на брак коштів у місцевих бюджетах і досвідченого персоналу. Незважаючи на сповільнення на місцевому рівні темпу реформ у сфері охорони здоров'я, цифрова трансформація дасть змогу створити нову ідеологію публічного управління й публічної політики для переходу до поліцентричної системи підготовки управлінських рішень. Подальші дослідження варто зосередити на аспектах вироблення людиноцентрованої, гуманістичної публічної політики у сфері громадського здоров'я, особливо в умовах карантину. Цей напрям політики особливо актуальний в умовах глобального карантину, протиепідеміологічних заходів і посилення цифрового контролю, коли людство стикається з вимушеною соціальною атомізацією і розмиванням міжособистісних контактів. Важливо не створити з цифрових технологій культ та інструмент тотального контролю, поставити інформаційно-комунікативні інструменти на службу людству, а не навпаки.

Ключові слова: інституційне забезпечення, цифрова трансформація, електронне урядування, медичні інформаційні системи, публічна політика, публічне управління, громадське здоров'я.

У сучасних умовах поширення у світі коронавірусної інфекції сфера громадського здоров'я потребує нових нетривіальних рішень для організації сталої епідеміологічної безпеки громадян. Вказана проблема не може бути вирішена лише шляхом комп'ютеризації центрів громадського здоров'я в регіонах і посилення на відповідних сайтах інформаційної активності з промоції здорового способу життя в глобальній мережі «Інтернет» з боку МОЗ України та зацікавлених НГО. Перш за все, це стосується запровадження публічної політики здоров'я і культури здоров'я на міжсекторальному рівні, в тому числі за допомогою різного цифрового інструментарію. На допомогу в цьому можуть прийти аналітика «великих даних» по пацієнтах, «розумні рішення» в ході вакцинації і моніторингу захворюваності на COVID-19, мобільні застосунки для контролю переміщень і контактів осіб, персональні «розумні девайси», кіберфізичні технології, інфраструктура «розумних міст» та ін. Окремі напрацювання в цьому контексті в Україні вже є (мобільний застосунок «Дій вдома», широкий спектр медичних інформаційних систем для закладів охорони здоров'я первинного і вторинного рівня), однак поява COVID-19 вимагає пришвидшення цих перетворень у сфері охорони здоров'я, в тому числі запровадження цифрової трансформації.

О. Карпенко, Ж. Денисюк, В. Наместнік, І. Малий, Г. Муравичка [1; 2], Г. Демощенко [3], Є. Єфімов [4], О. Сидоренко [5], О. Деміхов та

І. Дегтярєва [6], О. Деміхов, І. Белова і Л. Таранюк [7] та інші науковці у своїх публікаціях відмічають значний вплив цифрової економіки на розвиток суспільства, обґрунтовують необхідність застосування цифрових комунікацій у діяльності державних інституцій та органів місцевого самоврядування, порушують питання формування цифрової культури, посилення кібербезпеки і впровадження в різних сферах життя суспільства інструментарію е-демократії. Експерти Українського інституту майбутнього [8] і фахівці галузі ІКТ — розробники «Цифрової адженди України–2020» [9] пропонують свої проекти цифрової трансформації в державі, в тому числі у сфері охорони здоров'я. Однак запровадження електронних інструментів у сфері громадського здоров'я і відповідної публічної політики не знайшли свого достатнього відображення в публікаціях дослідників останнього часу.

Мета статті — з'ясувати сучасний стан цифрової трансформації в публічному управлінні і політиці України та світу і на цьому підґрунті визначити подальші ефективні напрями застосування інструментів ІКТ у сфері публічної політики громадського здоров'я.

Група вітчизняних фахівців, зацікавлених в електронному розвитку України, створила проект «Цифрова адженда України–2020» [9]. У цьому документі запропонована в тому числі й модернізація сфери охорони здоров'я. Відповідно до програми Європейського Союзу «Європейська стратегія здоров'я 2020» [10] в Україні розроблена Концепція Загальнодержавної програми «Здоров'я–2020: український вимір» [11]. 11 грудня 2013 р. парламентарями був розроблений проект Закону України «Про затвердження Загальнодержавної програми «Здоров'я 2020: український вимір» [12], однак у лютому 2014 року цей законопроект було відкликано.

Цифрова медицина покликана забезпечити взаємодію між пацієнтами, медпрацівниками та лікарями за допомогою інформаційних технологій. Перехід медичного документообігу України у цифровий формат є головною метою цифрової медицини.

«Цифрова адженда України–2020» передбачає створення національної системи *Electronic Health Record (EHR)*. Це набір систематизованих електронних даних про стан здоров'я пацієнта, що забезпечує обмін між всіма учасниками медичної сфери [9].

Таким чином, формується замкнене коло обігу цифрової інформації не лише у сфері надання медпослуг населенню, але й в інших сферах — профілактика захворювань, медстатистика, моніторинг стану здоров'я нації, епіднагляд, взаємодія з соціальними службами.

Нині в Україні запроваджуються різні медичні інформаційні системи, розроблені приватними фірмами. За даними Адміністратора Центральної бази даних *eHealth* України [13], зважаючи на поширення вірусу COVID-19 в державі, необхідність відстеження актуального стану навантаження на заклади охорони здоров'я сьогодні є критичною. Саме тому в електронній системі охорони здоров'я впроваджено функціонал, необхідний для протидії поширенню коронавірусної хвороби та моніторингу. На сайті Адміністратора є перелік медичних інформаційних систем (декілька десятків), в яких вже реалізовано функціонал по роботі із COVID-19. У системі *eHealth* доступні дії, які мають на меті відстеження актуального стану:

- пацієнта і його діагнозу;
- маршруту та поточного місця перебування пацієнта;
- навантаження на заклад охорони здоров'я;
- навантаження на апарати штучної вентиляції легенів [13].

Спеціалісти Українського інституту майбутнього пропонують проекти цифрової трансформації в різних галузях. На їхню думку, системна реалізація національних проектів цифрових трансформацій — це ключовий показник упровадження реальних структурних змін, в тому числі в такій сфері, як охорона здоров'я [8]. Експерти впевнені в необхідності цифрової трансформації публічного управління. Синергетичний потенціал соціальних, мобільних, хмарних технологій, а також технологій аналізу даних та Інтернету речей у сукупності здатні привести до трансформаційних змін в публічному управлінні, в тому числі в управлінні сферою громадського здоров'я. Так, в проєкті «Україна 2030Е — країна з розвинутою цифровою економікою» [8] передбачені головні стратегічні технології для сфери публічного управління та адміністрування; аутсорсинг процесів; застосування хмарних технологій і електронного урядування; використання технологій електронної ідентифікації і електронної демократії [8].

О. Громико [14] виділяє такі аспекти цифрової трансформації: трансформація світогляду людини, бізнес-моделі, бізнес-процесів і технологій. Ці аспекти пов'язані між собою і потрібно одночасно досліджувати й управляти змінами кожного з них.

Подібний підхід можна застосувати і до цифрової трансформації в публічному управлінні, в тому числі у сфері громадського здоров'я.

Світогляд передбачає чітке визначення принципів і ключових понять, якими оперує людина в тій чи іншій галузі. Сфера громадського здоров'я вже давно потребує чіткого законодавчого визначення кола своїх питань. Тому в листопаді 2020 року до Верховної Ради України поданий довгоочікуваний експертами галузі законопроект «Про систему громадського здоров'я» [15]. У цьому документі, крім інших, пропонується ввести в офіційний дискурс такі поняття, як:

— *єдине здоров'я* — міжсекторальний підхід до розробки та впровадження програм, політики, законодавства та досліджень, у рамках яких взаємодіють медицина, охорона здоров'я людини (громадське здоров'я), медицина праці, ветеринарна медицина, безпечність продуктів харчування, екологія та природне середовище, з метою забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя та здоров'я населення;

— *інформаційний фонд громадського здоров'я* — державний інформаційний ресурс, що містить дані про стан здоров'я, благополуччя населення і показники середовища життєдіяльності.

Законопроект передбачає створення *відкритих і загальнодоступних інформаційних ресурсів*, формування *інформаційного фонду громадського здоров'я*.

Відкритий доступ до відомостей, які можуть містити таємницю про стан здоров'я, надається після їх знеособлення.

Отже, вказані заходи, передбачені в проекті закону, *забезпечуватимуть формування та реалізацію публічної політики у сфері охорони здоров'я* [15].

Як бачимо, в проаналізованому законопроекті приділяється значна увага інформаційному супроводженню сфери громадського здоров'я, в тому числі процесів епідеміологічного нагляду. Наголошуємо, що цифрова трансформація світогляду службовців, моделей роботи, процесів і технологій публічного управління сферою громадського здоров'я в умовах коронакризи забезпечить позитивні результати.

4 лютого 2021 р. Верховною Радою України був ухвалений у першому читанні вказаний проект Закону України «Про систему громадського здоров'я» (№ 4142) [15]. Робота експертів з доопрацювання документа триває.

Протягом 2017–2020 років відбулася низка системних зрушень та цифрових трансформацій в охороні здоров'я. Прийнято Закон України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» [16], Постанову Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 411 «Деякі питання електронної системи охорони здоров'я» [17], низку підзаконних нормативно-правових актів, у яких електронна система охорони здоров'я і цифрові інструменти визначені як засадничі для розвитку сфери.

Крім того, наприкінці 2020 року розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1671–р схвалена Концепція розвитку електронної охорони здоров'я [18].

У Концепції дається визначення *електронній охороні здоров'я* (далі – е-здоров'я, *eHealth*). Це екосистема гармонічних та взаємоприйнятних інформаційних відносин усіх учасників медичного середовища держави, які базуються на економічно ефективному та безпечному використанні інформаційно-комунікаційних технологій, спрямованих на підтримку системи охорони здоров'я, включаючи медичні послуги, профілактичний нагляд за здоров'ям, медичну літературу та медичну освіту, знання та дослідження.

Концепція визначає проблеми, які потребують розв'язання. Однією з них є непрозорість системи охорони здоров'я, недостовірні дані та корупція. Тому документом передбачено забезпечення інформаційної безпеки та захисту інформації і персональних даних, зокрема, з урахуванням вимог Законів України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» [19], «Про захист персональних даних» [20], а також Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 від 27 квітня 2016 р. про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) [21], міжнародних стандартів ISO/IEC [18].

Таким чином, Концепція розвитку електронної охорони здоров'я запроваджує широкомасштабну цифрову трансформацію всієї галузі охорони здоров'я, в тому числі сфери громадського здоров'я. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1671–р доручено Міністерству охорони здоров'я разом із заінтересованими органами виконавчої влади розробити та подати в установленому порядку Кабінетові Міністрів України проект плану заходів щодо реалізації Концепції, схваленої цим

розпорядженням. Потребує подальшого розвитку цифровізація охорони здоров'я, у тому числі громадського здоров'я, на регіональному рівні.

Водночас у регіонах гостро стає питання розвитку громадського здоров'я, у тому числі його інформаційно-комунікаційного оснащення. Брак фінансових, майнових і людських ресурсів на місцях сповільнює розвиток цього напрямку медичної реформи.

Таким чином, першочергові кроки для форсування процесів цифрової трансформації сфери громадського здоров'я повинні бути спрямовані на:

— виділення додаткових фінансових ресурсів з державного і регіональних бюджетів для матеріально-технічного оснащення спеціалістів громадського здоров'я;

— підготовка відповідних кадрів для регіональних центрів громадського здоров'я;

— розробка обласних програм розвитку громадського здоров'я в регіонах;

— формування інформаційних баз даних пацієнтів, використання аналітики «великих даних» для моніторингу й оцінки хронічних та небезпечних захворювань населення, запровадження протиепідеміологічних заходів і застосування інструментів цифрового контролю в зонах підвищеної епідеміологічної загрози, – особливо під час сучасного розповсюдження COVID-19.

Новаторські технології використовуються урядами країн світу для запровадження ефективного електронного урядування, надання населенню якісних суспільних послуг. У ході дослідження встановлено, що інструменти е-урядування займають одне з провідних місць у формуванні публічної політики, в тому числі — у сфері громадського здоров'я.

Нині в Україні закладені підвалини для цифрової трансформації публічного управління й публічної політики. Напрацьована необхідна законодавча й нормативно-правова база для розвитку е-урядування, в тому числі в розрізі профілактики захворюваності, моніторингу й оцінки стану здоров'я населення, промоції здорового способу життя, протиепідеміологічних заходів, формування культури здоров'я і розвитку здоров'язбережувальних регіональних і локальних візій.

Водночас залишається проблема нехтування й блокування на регіональному рівні з боку посадовців обласних рад та їхніх структурних підрозділів процесів розвитку громадського здоров'я, зважаючи на брак коштів у місцевих бюджетах і досвідченого персоналу.

Незважаючи на сповільнення на місцевому рівні темпу реформ у сфері охорони здоров'я, цифрова трансформація дасть змогу створити нову ідеологію публічного управління й публічної політики для переходу до поліцентричної системи напрацювання й ухвалення управлінських рішень.

Подальші дослідження варто зосередити на аспектах вироблення людиноцентрованої, гуманістичної публічної політики у сфері громадського здоров'я. Цей напрям політики особливо актуальний в умовах глобального карантину, протиепідеміологічних заходів і посилення цифрового контролю, коли людство стикається з вимушеною соціальною атомізацією і

розмиванням міжособистісних контактів. Важливо не створити з цифрових технологій культ та інструмент тотального контролю, поставити інформаційно-комунікативні інструменти на службу людству, а не навпаки.

Список використаних джерел

1. Цифрова трансформація публічного управління / О. В. Карпенко, І. Й. Малий, Г. В. Муравицька та ін. Київ : НАДУ, 2020. 256 с.
2. Цифрове врядування / за ред. О. В. Карпенка. Київ : Ідея Принт, 2020. 336 с.
3. Демощенко Г. Цифрова трансформація муніципального управління: напрямки розвитку. *Публічне управління у цифровому суспільстві* : матеріали конф., 25 черв. 2020 р. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2020. Т. 8, Спецвип. 1. С. 36–38. <https://doi.org/10.15421/152036>.
4. Сфімов Є. Вплив цифрових технологій на взаємодію влади і бізнесу в процесі трансферу технологій. *Публічне управління у цифровому суспільстві* : матеріали конф., 25 черв. 2020 р. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2020. Т. 8, Спецвип. 1. С. 39–42. <https://doi.org/10.15421/152037>.
5. Сидоренко О. Цифрова трансформація як чинник підвищення ефективності державного управління за результатами: досвід Великобританії. *Публічне управління у цифровому суспільстві* : матеріали конф., 25 черв. 2020 р. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2020. Т. 8, Спецвип. 1. С. 120–122. <https://doi.org/10.15421/152057>.
6. Деміхов О. І., Дегтярьова І. О. Розвиток організаційно-правових засад застосування цифрових технологій у сфері громадського здоров'я в Україні. *Збірник наукових праць НАДУ*. 2020. № 1. С. 80–87.
7. Деміхов О. І., Белова І. О., Таранюк Л. М. Актуальні тенденції впровадження елементів електронного урядування в сфері громадського здоров'я в умовах епідеміологічної загрози. *Університетські наукові записки*. 2020. № 3–4 (75–76). С. 86–92. <https://doi.org/10.37491/UNZ.75-76.9>.
8. Україна 2030Е — країна з розвинутою цифровою економікою. *Український інститут майбутнього*. URL : <http://bit.ly/32H6Twb>.
9. Цифрова адженда України–2020. *Українська торгово-промислова палата України*. URL : <https://bit.ly/3kQrUj6>.
10. Health 2020. A European policy framework and strategy for the 21st century / WHO Regional Committee for Europe, 2013. *World Health Organization*. URL : <https://bit.ly/3kdUF5J>.
11. Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми «Здоров'я 2020: український вимір». Розпорядження Кабінету Міністрів України від 31.10.2011 р. № 1164–р. *Урядовий портал*. URL : <https://bit.ly/3i3BBZz>.
12. Про затвердження Загальнодержавної програми «Здоров'я 2020: український вимір». Проект Закону України від 11.12.2013 р. № 3748. *Верховна Рада України*. URL : <https://bit.ly/2UQ1weq>.
13. COVID-19. *eHealth*. URL : <https://ehealth.gov.ua/covid-19/>.
14. Громико О. Цифрова трансформація в умовах невизначеності (10.07.2020). *Київська школа економіки*. URL : <https://bit.ly/3eUilf6>.
15. Про систему громадського здоров'я. Проект Закону України від 22.09.2020 р. № 4142. *Верховна Рада України*. URL : <https://bit.ly/3l84XrZ>.

16. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення. Закон України від 19.10.2017 р. № 2168–VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/3kTtT8V>.
17. Деякі питання електронної системи охорони здоров'я. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.04.2018 р. № 411. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/2VdLmLJ>.
18. Концепція розвитку електронної охорони здоров'я. Схв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.12.2020 р. № 1671–р. *Урядовий портал*. URL : <https://bit.ly/3iOD84S>.
19. Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах. Закон України від 05.07.1994 р. № 80/94–ВР. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/2Vb1M7I>.
20. Про захист персональних даних. Закон України від 01.06.2010 р. № 2297–VI. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <http://bit.ly/2WmU88L>.
21. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 від 27.04.2016 р. про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних). *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/3kqn3ln>.

Надійшла до редакції 27.02.2020

Oleksii DEMIKHOV

Sumy State University

Digital Transformation of the Sphere of Public Health in Ukraine

Currently, coronavirus infection is spreading around the world. Public health professionals need to develop new tools to ensure the epidemiological safety of citizens. First of all, it concerns the implementation of public health policy and health culture at the intersectoral level. Big data analytics, smart solutions for COVID-19 vaccination and morbidity monitoring, mobile applications to monitor the movement and contact of individuals, personal smart devices, cyberphysical technologies, and smart city infrastructure help in this regard. Scientific works of researchers are devoted to the impact of the digital economy on the development of society, the application digital communications in the activities of public authorities, the peculiarities of the formation of digital culture, cybersecurity and e-democracy. NGO's experts offer their projects of digital transformation in the country, including in the field of health care. The issue of electronic tools in the field of public health and related public policy has not yet been addressed in recent scientific publications. The purpose of the article is to find out the current state of digital transformation in public administration and politics of Ukraine and the world, to determine further effective areas of application of IT tools in the field of public health policy. The article examines domestic laws and regulations in the field of e-government. Alternative projects of digital transformation of Ukraine proposed by public organizations are analyzed. It is established that at the national level, the foundations of digital transformation in the field of health care and public health in particular have been formed. The author of the article records a private initiative of professional associations of ICT specialists, the desire and efforts of the third sector in the direction of dynamic development of digitalization of health care. Regions and local communities at the united territorial communities' level are not sufficiently covered by digital development. The directions of digitalization of public administration and public policy are proposed. Thus, the use of digital and mobile jobs in the public sector and in local governments will bring

employees closer to society; will enable them to perform quality service functions, including health care. E-government tools are one of the leading positions in public policy-making. Today, Ukraine has laid the foundations for the digital transformation of public administration and public policy. The necessary legislative and regulatory framework for the development of e-government has been developed, including in terms of morbidity prevention, monitoring and assessment of public health, promotion of healthy lifestyles, anti-epidemiological measures, formation of health culture and development of health-preserving regional and local visions. However, the problem of further development at the regional level of public health remains. There are not enough funds in local budgets and experienced staff. Further research should focus on aspects of human-centred, humanistic public health policy, especially in quarantine.

Keywords: institutional support, digital transformation, e-government, medical information systems, public policy, public administration, public health.